

ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ ВНЗ ЯК СУЧАСНИЙ МЕТОД ВИКЛАДАННЯ

DISTANCE EDUCATION OF STUDENTS OF HIGHER EDUCATIONAL INSTITUTIONS AS A MODERN TEACHING METHOD

Мар'яна Шевченко

*Викладач кафедри англійської мови технічного спрямування № 1, Національний
технічний університет України “Київський політехнічний інститут”*

Abstract. The conference paper deals with distance education of students of higher educational institutions. The core aim of it is presented. The notion of distance education is given. Key reasons of using the method of distance education are suggested. Means, including ones of information technology, used in distance education of students of higher educational institutions are considered in the conference paper. Among them are PCs, multimedia systems, computer programs, e.g. Skype, e-books from e-libraries with the remote access, data bases of educational and informative audio- and video materials etc. Main tasks of educational institutions while using distance education are outlined.

Із розвитком технологій, з'являється все більше сучасних методів викладання навчальних дисциплін, зокрема іноземних мов, студентам вищих навчальних закладів (ВНЗ), тому в нашій країні набуває широкого застосування дистанційна форма навчання студентів. Головним завданням цього методу викладання на сьогодні є як допомога студентам, які з певних причин пропустили матеріал, представлений у той чи інший період навчального року у ВНЗ, так і, наприклад, студентам заочної форми навчання опанувати дисципліну самостійно й поглиблено.

Перш за все варто зазначити, що дистанційним навчанням (від лат. *distantia* – відстань), відповідно до В.П. Головенкіна [1, лекція 12, п. 7.1], є сукупність інформаційних і педагогічних технологій цілеспрямовано організованого процесу синхронної та асинхронної інтерактивної взаємодії

викладачів і студентів між собою та із засобами навчання, інваріантного до їхнього розташування в просторі і часі, що реалізується в специфічній дидактичній системі. Дистанційна технологія навчання представлена сукупністю методів і засобів навчання і адміністрування навчальних процедур, що забезпечують проведення навчального процесу на відстані на основі використання сучасних інформаційних і телекомунікаційних технологій.

Такі головні принципи дистанційного методу навчання представляє В.П. Головенкін [1, лекція 12, п. 7.1]:

- *Гнучкість*: студенти ВНЗ займаються в зручний для себе час, у зручному місці й темпі. Кожний може вчитися стільки, скільки йому особисто необхідно для освоєння курсу дисципліни та одержання необхідних знань з неї.
- *Паралельність*: навчання може проводитися при сполученні основної професійної діяльності з навчанням, тобто без відриву від роботи, що є вкрай необхідним для студентів-заочників.
- *Дальнодія*: відстань від місця перебування студента до освітньої установи (за умови якісної роботи зв'язку) не є перешкодою для ефективного освітнього процесу.
- *Асинхронність*: у процесі навчання вчитель і студент працюють по зручному для кожного графіку.
- *Індивідуалізація*: забезпечує можливість складання індивідуального плану навчання з урахуванням вихідного рівня підготовки студента, коректувати попередню підготовку з метою заповнення відсутніх початкових знань і умінь, що дозволяють успішно проходити дистанційне навчання, а також коректувати освітню траєкторію за результатами поточного контролю.
- *Інтерактивність*: полягає в тому, що розвиваються не лише контакти студентів із викладачем, опосередкованих засобами інформаційних технологій, але і студентів між собою. Досвід показує, що у процесі дистанційного навчання інтенсивність обміну інформацією між

студентами більше, ніж між студентом і викладачем.

Під час дистанційного навчання студентів ВНЗ використовуються всі види інформаційних технологій, але переважно сучасні, представлені комп'ютерами, комп'ютерними мережами, мультимедійними системами тощо. Зараз дуже популярним стає інтерактивне навчання студентів за допомогою програми Skype, що дозволяє проводити викладання дисципліни, наприклад англійської мови, в режимі он-лайн як із декількома студентами, так і з цілою групою або просто консультації з питань вивчення певної теми дисципліни чи певних складних моментів, у яких студент не може сам розібратися без кваліфікованої допомоги його викладача з університету.

Для досягнення максимальних результатів навчання студентів за допомогою сучасного методу викладання, що розглядається, використовують такі засоби навчання, як книги в електронній формі, а саме електронні бібліотеки з віддаленим доступом, навчальні матеріали в мережі (бази даних навчально-інформаційних відео- й аудіо матеріалів), комп'ютерні навчальні системи в звичайному і мультимедійному варіантах, різноманітні телекомунікаційні системи. Крім того, дистанційне навчання передбачає велику кількість завдань, розрахованих на самостійне опрацювання з можливістю отримання щоденних консультацій. Взаємодія з віддаленими співрозмовниками розвиває у студентів, як зазначає Г.М. Мешко [2, с. 74], універсальні вміння дистанційної діяльності, які не формуються за традиційного навчання (уміння користуватися електронною поштою, участь у телеконференціях, форумах тощо).

Підводячи підсумок, можна визначити основні завдання навчальних закладів при застосуванні дистанційного навчання [3]:

- розширення можливостей доступу різних категорій студентів до якісного навчання за відповідними програмами;
- забезпечення індивідуалізації навчального процесу у відповідності до потреб, особливостей і можливостей тих, хто навчається;
- підвищення якості та ефективності навчального процесу

шляхом застосування актуальних освітніх технологій;

- створення додаткових можливостей для спілкування науково-педагогічних працівників зі студентами та студентів між собою в рамках активного творчого засвоєння програми навчання;
- забезпечення контролю якості освіти.

Таким чином, дистанційне навчання студентів є сучасним методом викладання різних дисциплін вищих навчальних закладів, що надає можливість студентам заочної форми навчання вивчити певний предмет так само якісно, як це можна здійснити під час денної форми навчання, а студенти очної форми отримують здатність вдосконалювати свої існуючі знання й робити їх більш поглибленими завдяки додатковим он-лайн консультаціям і спеціально підготовленим електронним базам із записами лекцій, додатковими аудіо- та відео матеріалами для самостійного (до-)опрацювання пропущеної теми під час навчального процесу, а отже, завдячуючи дистанційному навчанню, не відставати від процесу навчання, а лише йти вперед, набувати нові знання та вдосконалювати вже існуючі, втіленню чого сприятимуть сучасні інформаційні технології дистанційного навчання.

Література:

1. Головенкін В.П. Педагогіка вищої школи. Курс лекцій [Електронний посібник]. – К.: НТУУ «КПІ», 2007.
2. Мешко Г.М. Вступ до педагогічної професії: навч. посіб. / Г. М. Мешко. –К.: Академвидав, 2010. – 200 с.
3. Положення про дистанційне навчання у навчальних закладах [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://od-edu.com/index.php?option=com_content&view=article&id=224:2012-03-09-14-22-29&catid=1:articles&Itemid=590